

Det er jo et godt projekt, der virkelig kan absorbere noget CO₂. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige: Jeg vil bekræfte min tale; det står jo netop heri. Altså jeg er jo nødt til at sige, at jeg siger da gerne alt det, jeg har sagt, en gang til, og det er da også lidt bærende, men alligevel.

Jo, vi vil stadig væk mene, at det, der er bedst for miljøet, om det ender på 60 eller 70 eller 55, 68, 63, det er altså ikke noget, vi er så interesse-rede i, det er miljøet. Og hvis man kan gøre det bedst for miljøet ved at investere sine penge og få mest miljø f.eks. i Østeuropa, så synes vi, man skulle starte dér og få reduceret det. Det er der da ikke noget galt i, medmindre man har et mistillidsforhold til de mennesker, der er derovre; det har jeg altså ikke.

Så vil jeg bare sige til hr. Ole M. Nielsen: Det er en overtolkning. Jeg sagde blot, at vi stod ved de ting, vi havde indgået aftaler om, og med hensyn til de 50 pct. kan hr. Ole M. Nielsen jo sige: Jamen vil det sige, at du virkelig mener det? Ja, det mener jeg. Jamen du har også sagt det flere gange. Jamen jeg mener det alligevel.

Vi mener de spilleregler, vi har sagt ja til, og derfor vil jeg godt sige, da nu ministeren tog sig tid til at komme herop, at det så måske ville have været rart, at ministeren i stedet for at starte med at sige: Jeg er nødt til at rette nogle fejl, som hr. Hans Christian Schmidt siger, havde flettet dem ind i sin tale. Det er jo lidt ærgerligt, at man starter med at sige, at jeg siger noget forkert, hvorefter man siger: I øvrigt er det rigtigt, det, han har sagt.

Altså jeg hører ikke, at jeg har sagt noget forkert om Kyoto, jeg hører ikke, jeg siger noget forkert om mekanismerne, jeg hører ikke, jeg siger noget forkert om EU's 50 pct., jeg hører ikke, jeg siger noget forkert om, at vi har garanteret, at det, vi er gået ind for, fastholder vi; vi har endda indgået forlig efter forlig om det.

Er ministerens problem ikke i stedet for, at han mangler en fjende, og når han ikke kan finde Venstre i det, så må han prøve at sige noget, et eller andet om, hvad vi har gjort? Ærlig talt, minister, det synes jeg godt vi kunne have hoppet over i dag.

Formanden:

Fru Anni Svanholt, og det er så også sidste runde.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Hans Christian Schmidt siger: Venstre står ved det, vi siger. Står Venstre også ved det, man gør, og det, man aftaler med andre? Står Venstre fortsat ved den plan, der hedder 20 pct.s CO₂-reduktion år 2005, og med de forudsætninger, som lå til grund for aftalerne i sin tid, nemlig at det er noget, vi klarer herhjemme i Danmark ved egen indsats?

Og så må jeg slå fast, at hr. Schmidt ikke kunne pege på et eneste sted, hvor man har noget, der virker i miljøet i forhold til at bruge de her fleksible mekanismer. Det er luftkasteller endnu, og mens man kører rundt med de dér luftkasteller, skal vi opleve stadig flere miljøkatastrofer. Det er så det, Venstre mener vi skal opleve.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt, og derefter tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Fru Anni Svanholt spørger mig, om jeg kan give nogle eksempler – bare en række – på, hvordan de her fleksible mekanismer virker rundt omkring.

Jeg må sige til fru Anni Svanholt, at det kan jeg ikke. Jeg længes lige så meget som fru Anni Svanholt efter, at ministeren kommer hjem og siger, hvordan reglerne er blevet aftalt, hvordan spillereglerne er.

Det er jo ret indlysende, at jeg ikke kan stå her i dag og sige: Nu skal I bare høre, hvor det sker henne – for vi er jo først på vej til det.

Hvordan kan fru Anni Svanholt angribe mig for, at jeg ikke kan komme med eksempler på nogle mekanismer, som ministeren nu skal til Haag og aftale et sæt spilleregler for? Altså, jeg må nok sige, at jeg ikke forstår denne her debat. Hvis det er på det grundlag, vi diskuterer i dag, synes jeg, det bliver meget svært.

Vi stemmer for et forslag til vedtagelse, som betyder, at ministeren nu tager ned til Haag, og vi har tillid til, at dernede vil ministeren forhandle de her ting på plads, aftale spilleregler. Man har en lille smule af det herhjemme. Vi har hørt om det med hensyn til svovl, vi har hørt om det med hensyn til nogle kvoter, som man indfører i elreformen. Vi får så at se, hvordan det virker.

Men vi er fortrøstningsfulde over for, at man får det til at virke, og det er helt afgørende for, at